

unicef for every child

Maya je malá holčička, má bratra, rodiče, andulku v kleci, hodně knížek i hraček, pěkné oblečení, hodnou paní učitelku a kamarády. Přesto se někdy zlobí, dokonce i trošku uráží a bývá lítostivá. Potom si popláče- a pak přijde za námi, za svými rodiči, a řekne: „Nezlobte se, já vás mám moc ráda, jenom jsem si potřebovala trošku poplakat.“ A já, tatínek, se ptám, jestli se jí stalo něco zlého, jestli jí někdo neublížil, proč vlastně pláče? A ona prý, že pláče jenom tak, padl na ni nějaký smutek. „To je mi líto“, povídám, „ale už je to v pořádku?“ A ona mi říká: „Už jo, už jsem zase veselá“. Tak to pak jsem i já veselý, i moje žena, jako maminka, že ano, a nakonec i tomu bráchovi se hned zlepší nálada. A to bychom přáli všem dětem, když už musí plakat, ať je to jen tak, že se jim prostě chce, tak trošku navíc!

Arnošt Goldflam